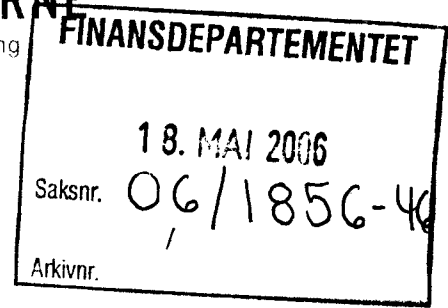

FORSIKRINGSMEGLERNE

Norske Forsikringsmeglernes Forening

Finansdepartementet
Erling G. Rikheim
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Oslo, 15. mai 2006

HØRING - UTKAST TIL FORSKRIFTER TIL NY FORSIKRINGSLOV MV.

Vi viser til Finansdepartementets brev av 03.04.2006 om utkast til ny forsikringslov mv.

Norske Forsikringsmeglernes Forening vil i denne høringsuttalelsen gi kommentarer til forholdene omkring arbeidsgivers kostnadsansvar i utkast til forskrift om pensjonsordninger med innskuddspensjon, som skal oppfylle minstekravene i lov om obligatorisk tjenestepensjon.

Videre vil vi gi våre kommentarer til utkast til forskrift til forsikringsloven § 2-5 (Pristariff for administrative tjenester).

1. Arbeidsgivers kostnadsansvar - belastning av forvaltningskostnader

Forsikringsmeidlerne erfarer at det er knyttet betydelig usikkerhet til hvilke kostnader som skal inngå i administrasjonskostnadene etter lov om obligatorisk tjenestepensjon. Usikkerheten er knyttet til forvaltningskostnadene. Vi viser til lov om obligatorisk tjenestepensjon § 4 tredje ledd som lyder:

"Kostnadene ved administrasjon av pensjonsordningen skal dekkes av foretaket i tillegg til innskuddet etter første ledd. Kostnader ved endring av investeringsportefølje etter innskuddspensjonsloven § 3-3 første ledd skal dekkes av kontohaveren."

Videre følger det av Inst. O. nr. 17 (2005-2006) siste avsnitt under 4,1,3 Administrative kostnader:

"Det kan oppstå behov for å foreta nærmere avgrensninger og å gi utfyllende bestemmelser i tilknytning til bestemmelsen om minstekrav til pensjonsordninger med innskuddspensjon. Dette gjelder blant annet belastningen av ulike kostnader knyttet til pensjonsordningen. På denne bakgrunn foreslår departementet i lovforslaget § 4 femte ledd en forskriftshjemmel til å gi nærmere regler til utfylling og avgrensning av bestemmelsene i paragrafen, herunder spørsmål knyttet til forvaltningskostnader."

I høringsnotatet fremkommer det av punkt 4.2 (Produkt-, pris- og kontoinformasjon) at kostnadene ved administrasjon av pensjonsordningen er det vederlag som arbeidsgiveren etter avtale skal betale til pensjonsleverandøren for tjenester ytet til den løpende drift av

pensjonsordningen. Vederlaget gjelder dels den administrative oppfølgingen overfor arbeidsgiver og de ansatte, og dels en godtgjørelse for forvaltningen av pensjonskapitalen.

I forskriftens § 7 (Arbeidsgivers kostnadsansvar mv.) foreslår Finansdepartementet at det tas inn en bestemmelse som innebærer at regelen om at arbeidsgiver skal dekke kostnadene ved pensjonsordningen, skal gjelde uten hensyn til om det fastsettes en innskuddsplan med årlige innskudd som overstiger minstekravet:

"Arbeidsgiveren skal i samsvar med lov om obligatorisk tjenestepensjon § 4 tredje ledd dekke pensjonsleverandørens vederlag for administrasjon av pensjonsordningen, herunder vederlag for forvaltning av pensjonskapitalen. Dette gjelder også pensjonsordninger hvor arbeidsgiveren etter innskuddsplanen skal innbetale årlige innskudd som overstiger minstekravet til innskudd i loven § 4 første ledd, og uten hensyn til hvilken forvaltningsordning som er fastsatt for pensjonsordningen etter reglene i innskuddspensjonsloven §§ 3-2 til 3-3."

Gjeldende praksis for belastning av forvaltningskostnader

For innskuddsbaserte pensjonsordninger, som er opprettet etter Lov om innskuddspensjon med investeringsvalg, er det etablert og innarbeidet praksis om at forvaltningskostnadene belastes medlemmene (daglig gjennom kursene).

Forvaltningskostnader i et bankfond utgjør 0 prosent, i et pengemarkedsfond ca 0,3 prosent, i et obligasjonsfond ca 0,8 prosent og i et aksjefond ca 1,5 - 2,5 prosent (avhengig av om det er norske eller internasjonale aksjefond eller eksterne fond). Enkelte aksjefond har også såkalte suksessfee.

Forsikringsmeglerne mener det er et godt prinsipp at kontohaveren som forestår investeringsvalget må belastes forvaltningskostnadene ved eget valg. Tilsvarende bærer kontohaveren selv risikoen og tilføres resultatet av investeringsvalget.

Dersom arbeidsgiver skal dekke forvaltningskostnadene vil det lett kunne oppstå uheldige interessekonflikter. Arbeidsgiver vil ha incentiver til å begrense medlemmenes investeringsvalg til å omfatte verdipapirfond med lave kostnader, eksempelvis bankfond og pengemarkedsfond. Arbeidstakerne, spesielt de med lengre sparehorisont, vil være best tjent med et bredt utvalg av fond i investeringsmenyen som også omfatter et godt utvalg av obligasjons- og aksjefond. Slike motstridende interesser kan bidra til at pensjonsmidlene ikke blir forvaltet på en langsiktig og optimal måte, som vil bidra til lavere pensjon sammenlignet med hva de kunne oppnådd ved en mer optimal forvaltning av midlene.

Forsikringsmeglerne vil også peke på at det vil være kostnadsdrivende å praktisere en løsning der arbeidsgiver skal betale forvaltningskostnadene. Dette vil bidra til betydelige praktiske og tekniske løsninger for leverandørene og vil også bidra til å komplisere produktet.

Dersom forvaltningskostnadene skal betales helt eller delvis av medlemmene, ser Forsikringsmeglerne positivt på de foreslåtte overgangsbestemmelsene som er inntatt i § 10 (Ikrafttreden). Imidlertid vil vi påpeke at det kan bidra til en urimelig forskjellsbehandling dersom overgangsreglene skal begrenses til å gjelde pensjonsordninger med innskudd på minst 4 prosent mellom 1 og 12G. For å motvirke en slik forskjellsbehandling, bør grensen etter vårt syn settes lavere slik at den eksempelvis gjelder innskuddsordninger med innskudd som utgjør minst 2,5 prosent mellom 1 og 12G.

2. Pristariff for administrative tjenester

Utkast til forskrift til forsikringslov § 2-5 (Pristariff for administrative tjenester), tredje ledd lyder:

"Provisjon til forsikringsformidler som dekkes av institusjonen, skal inngå som særskilt pristillegg for den kontrakt det gjelder."

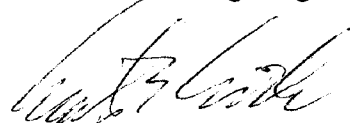
FNH vedtok i desember 2005 en veiledende bransjenorm for forsikringsmegling i livsforsikring. Normen går ut på at forsikringsmeglere ikke kan motta betaling fra forsikringsselskapene, og meglerne skal således fakturere kundene for de tjenestene som utføres. Formålet med bransjenormen er å etterleve at den som bestiller og benytter en tjeneste også bør betale for tjenesten. Bransjenormen vil sannsynligvis bli effektiv fra 01.01.2008 i forbindelse med innføring av nye virksomhetsregler innenfor livsforsikring, som innebærer et helt nytt prisingsystem for administrasjon av pensjonsordninger. FNH har hatt en god dialog med Pensjonsutvalget i Norske Forsikringsmeglernes Forening under forberedelse av normen. En tilsvarende bransjenorm har vært praktisert innen skadeforsikring siden 01.08.2003.

Finansdepartementet har i et brev til Banklovkommisjonen av 04.04.2006 bedt om at kommisjonen utarbeider forslag til lovbestemmelser som setter forbud mot at forsikringsmeglere mottar provisjoner fra forsikringsselskapene. Forslag til lovendring skal oversendes Finansdepartementet innen 31.10.2008.

De nye bransjenormene innenfor skadeforsikring og livsforsikring, samt lovforslag som setter forbud mot provisjoner til forsikringsmeglere, kan overflødiggjøre vilkåret om provisjon til forsikringsformidlere inntatt i utkast til forskrift til forsikringslov § 2-5 tredje ledd. Forsikringsmeglerne forutsetter at lovforslaget vil gjelde forsikringsformidlere og ikke bare forsikringsmeglere.

For øvrig vil vi bemerke at det må innføres lovregler som innebærer at forsikringsselskapene må fastsette pristariffer som klart skiller mellom vederlag for de tjenester som utføres. Dette kan gjelde vederlag for forvaltning av midler, forsikring, administrasjon og salgs- og markedsføringskostnader. Dersom et slikt krav kun skal gjelde for forsikringsformidlere (eller forsikringsmeglere) vil dette virke konkurransehemmende og bidra til en urimelig forskjellsbehandling.

Med vennlig hilsen
Norske Forsikringsmeglernes Forening

Erik Bruzell Eide
Styreleder